

КАЛОЯН

Седнете, добри луде /повдига госта и да се изправи/починете си. Кои сте? Имената ви? /погледна към другите, които стоят настрана, вече с ра гърнати плещове. Загледна се в одного от тях. Гледа го поразен, после се спуща към него / Теофиле! Ти ли си? /прегръщат се дълго и крепко /

ТЕОФИЛ

Имаже избърсва сълзите си, навекда се с дълбок поклон /Докивах и ти този час! Пак да се видиш!

КАЛОЯН

Колко луде прамах да те дирят! Колко разпитвах за тебе! Никой нищо не можа да ми каже. За тебе и Ефросина... Сякаш в земята изникнаха и ти Еки Ела! Елате си починете, стоплете... Ти и другарите ти. Кои са те?

ТЕОФИЛ

Василевсът ме подържа в затвора, после баща ми плати грамаден откуп и ме заточиха на един остров далеч от Константинопол. После баща ми умря и Алексей му иззе всички имуществва. Ефросина изчезна и ви кой, никога не чу нищо за нея... Ах, как бяха разсвирепели като узнаха че си избягал!

ИОАН

Чичо! Това е Теофил Каламодиос! /спуща се и го прегръща. Другите ги заобикалят. Калоян го запознава с прикиса архиепископа и логотета/

КАЛОЯН

Иоанис! Приятелю скъпи, гостите които ти вода не са случайни хора. Много бързахме. Ала закъсняхме. Ти си вече коронясан от папата. А ние... /тържествено, заобиколен от другарите си / Ние дойдохме да ти предложим короната на Византия. /слушат го поразени /

Ето това е пратеника на Филипополис - Алексей Аспиета. Това е пратеникът на Адрианополис - - - /продължава да изрежда имената им докато те приближават и се покланят/